

Recensie: De week van de Belgische muziek ★★★★****

Ã©Ã©n
dinsdag 9 februari 2021

foto © Ã©Ã©n

Recensie:

Met de week van de Belgische muziek brengt één twee muziekspecials om 'u' tegen te zeggen. Een op dinsdag en een op donderdag. Die kwamen er met de steun van de stad Brussel en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Tussen de puike live optredens krijgen de kijkers dan ook straffe beelden van onze hoofdstad te zien die zo'n internationale uitstraling hebben, dat de VRT precies een generale repetitie aan het houden is voor mocht het ooit opnieuw zo ver komen en ons land het Eurovisiesongfestival mogen hosten. Wat De week van de Belgische muziek zo waanzinnig boeiend maakt op tv is dat er ongeziene samenwerkingen ontstaan. Koen Wauters die er bijvoorbeeld bijgehaald wordt om 'Exes' samen met Daan te zingen. Een nummer dat een liefdesverklaring is aan Daans exen waar hij nog steeds goed mee opschiet.

Omdat Daan dat een eer vindt, Koen een nachtegalenstem heeft én â€“ niet onbelangrijk â€“ ook hij een ervaringsdeskundige is, mocht Koen 'Exes' van hem blijkaar meezingen. Niet alleen Koens samenwerking met 'het Vlaamse antwoord op Bryan Ferry' aldus Bart Peeters viel op in deze show. Dat dit muziekprogramma ook voor het Frans koos door Axelle Red haar achteraf bekeken profetische 'Le monde tourne mal' terug hip te laten wezen dankzij het raptalent van Thecolorgrey (in het Engels) en een heerlijke saxsolo, konden we wel smaken. En ook dat de muziekshow alle leeftijdsgroepen probeert te bereiken, wisten we erg te waarderen. Voor de tieners was er bijvoorbeeld Laura Tesoro, Loïc Nottet en Woodie Smalls met 'Strangers' dat onze twee voormalige Eurovisiesongfestivaldeelnemers bij elkaar bracht. De song heeft een ontzettend internationaal appeal, vinden we.

Maar vooral: het geheel van de eerste aflevering van De week van de Belgische muziek straalde een enorme kwaliteit uit, wat ook nagenoeg inherent is aan het prachtige kader van het Koninklijk Circus, met stip onze favoriete concertzaal in Brussel. De zaal heeft dan ook datgene wat de Ancienne Belgique niet heeft: een cirkelvorm, wat toch een zeer specifieke magische sfeer bezorgt. De artiesten en de waanzinnig straffe band onder leiding van Hans Francken (met o.a. Mario Goossens van Triggerfinger op drums en Tom Van Stiphout op gitaar) brachten de ene liveversie na de andere om door een ringetje te halen. In die zin dat we hopen dat de VRT de stekker uit de MIA's definitief wil trekken. Gewoon een kwaliteitsvolle show die draait rond muziek, zonder al dat gelul en dat potsierlijk Hollywood in Vlaanderen spelen met over elkaars voeten vallende showbizjournalisten die vaak alleen maar geïnteresseerd zijn in de looks van de artiesten en BV's dan wat ze inhoudelijk te brengen hebben: meer hoeft dat écht niet te zijn.

Wie doet het met wie? Het is de vraag die elk showbizjournalist zich van de populaire boekjes stelt. Deze keer stelden we ons ook die vraag, maar dan welke artiest met welke andere het podium zou betreden tijdens de eerste aflevering van De week van de Belgische muziek in het Koninklijk Circus. Openen deed de show met Milow en Helmut Lotti op een swingend 'Whatever it takes' terwijl hun collega's in de zaal goedkeurend toekeken als publiek. Later deed Bart een wat overbodig aanvoelend gesprekje met hen over hun tourleven (voornamelijk in Duitsland), verwijzend naar het voetbal dat zij onze internationale spelers zijn.

Olivia â€“ de populairste meisjesnaam vorig jaar - Trappeniers en Ozark Henry bewezen hoe onsterfelijk 'I'm your sacrifice' is, ook door die heerlijke aanstekelijke en

repetitieve pianoriff die Hans Francken uit zijn toetsen toverde. Een ruimteschip en sterren zagen we op het majestueuze dak van het Koninklijk Circus geprojecteerd tijdens 'Ruimtevaarder' dat Kommil Foo met Dana Winner bracht onder andere begeleid door bugel, blokfluit, piano, accordeon en trombone. Raf paste de tekst ook aan van 'Linda van slagerij Van Gool' naar 'Dana van slagerij van Gool'. Ook Raymond van het Groenewoud die als klap op de vuurpijl de show "weliswaar niet met een ander artiest - mocht afsluiten wijzigde zijn tekst van 'bemide gelovigen' naar 'bemide gevangenen want zo is het'. Heerlijk was het om Raymonds humor opnieuw te horen op tv toen er gouden confetti naar beneden dwarrelde. 'Dat is wel een heel vreemde mutant.' zei ie grappend.

Clouseau deed het met Stan Van Samang in het Koninklijk Circus. Ze lieten hun Vonken en Vuur in één vloeiende beweging overgaan in diens Christoff-cover Een ster. Daarvoor kregen we te horen dat Clouseau op 11 maart hun try out hadden, twee dagen voor de lockdown een feit werd en de broers Wauters dan te horen kregen dat ze niet op tour konden gaan met hun plaat Tweesprong die dan net uit was. Vooral fysiek begint Koen het optreden te missen en het feit dat ze hun jongste plaat nog niet hebben live kunnen brengen voor een publiek, vindt de band jammer.

De week van de Belgische muziek bracht zo niet alleen topkwaliteit op muzikaal vlak, het was bij momenten ook nog eens een degelijk informatief programma op één dat het muzieknieuws van de dag, dat Klaasje vertrekt bij K3 tot een non-event herleidde. Wat het ook is.

< Bert Hertogs >